

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-02-18
Besvaras senast
2019-02-27 kl. 12.00

Till statsrådet Mikael Damberg (S)

2018/19:258 Historiska samlarvapen

I lagrådsremissen *Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv* föreslås att när vapen eller vapendelar förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska de förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning.

Remissinstansen Svenska Vapensamlarföreningen anser att samlarvapen inte ska behöva märkas med annan permanent märkning än originalmärkningen vid import till Sverige eftersom ytterligare krav på märkning innebär att alla historiskt värdefulla vapen skadas permanent.

Regeringen anför att genom ändringsdirektivet ska märkningen innehålla fler uppgifter jämfört med tidigare. Syftet med märkningen är att öka möjligheten att identifiera och spåra skjutvapen. Detta skäl gör sig i många fall gällande även för historiska vapen och samlarvapen. Regeringen anser därför att det fortfarande finns skäl att ställa samma höga krav på märkning av dessa vapen.

Remissen innehåller inga uppgifter om hur många historiska vapen eller samlarvapen som använts vid brottslighet i Sverige.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Mikael Damberg:

På vilka omständigheter och fakta har statsrådet baserat sitt ställningstagande att även dessa vapen – som har ett oersättligt historiskt värde – har samma behov av märkning som moderna vapen?

.....

Mikael Strandman (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders